

Το ιαματικό χάρισμα του Οσίου Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου (Γεώργιος Παπαζάχος, Επίκ. Καθηγητής Καρδιολογίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1gHArQs>]

Ο Γέροντας Θεραπεύει

Ειδικότητά του η “τηλε-διαγνωστική”! Έβλεπε με καταπληκτική ακρίβεια αλλαγές στον εαυτό του και σε άλλους’ συχνά και στους γιατρούς του.

Ο ίδιος μού διηγήθηκε ότι διέγνωσε υπογοναδισμό σε έναν νέο μόνο κοιτάζοντάς τον, κάταγμα σπονδύλου σε μιά μοναχή που βρισκόταν σε άλλη πόλη. Είναι ίσως χιλιάδες αυτοί που δέχθηκαν τή διαγνωστική του ενέργεια και επιβεβαιώθηκε η νόσος αργότερα και επιστημονικά.

[iamxarosp](#)

Εδώ θα αναφέρω μιά αυτοδιάγνωσή του. Διεπίστωσε μεταβολές στο ηλεκτροκαρδιογράφημά του, χωρίς καρδιογράφο. Ένα βράδυ μού τηλεφώνησε ανήσυχος: “Έλα, έστω και αργά, και θα δής αλλοιώσεις στο καρδιογράφημα. Πονάω σήμερα, πολλές φορές, και ο πόνος είναι στηθαγχικός”. Διαπίστωσα πράγματι ισχαιμικές μεταβολές (στις απαγωγές v3-v6) και τον ρώτησα σε ποιό stress βρέθηκε σήμερα. Άρχισε να κλαίη και με διακοπές να μού περιγράφη λεπτομερώς σκηνές από τις οδομαχίες στή Ρουμανία. Ήταν η ημέρα της εξεγέρσεως του λαού κατά του Τσαουσέσκου και με το “χάρισμά” του έβλεπε τούς πυροβολισμούς και τούς θανάτους στις πλατείες, όπως τις δημοσίευσαν οι εφημερίδες τις επόμενες ημέρες.

Συνέχισε να κλαίη και τον παρεκάλεσα να ζητήση από τον Θεό να του αφαιρέση για λίγο αυτή την “όραση”. Η καρδιά του βρισκόταν σε κίνδυνο από την ένταση. Θά μπορούσε να κάνη επέκταση του εμφράγματός του. Στήν ίδια ένταση βρισκόμουν κι εγώ, βλέποντας την ευαισθησία της “άλλης” καρδιάς ενός αγίου. Έκρυσπα τα

μάτια μου με το καρδιογράφημα και σκεφτόμουν: Τί σημασία έχουν, Γέροντα, για σένα τα νιτρώδη αντιστηθαγγικά φάρμακα που ετοιμάζομαι να σου δώσω; Εσύ δεν είσαι εκ του κόσμου τούτου. Η καρδιά σου χτυπά στον Ωρωπό και ζή στην Ρουμανία. Στο ηλεκτροκαρδιογράφημα η καρδιά φαίνεται με ισχαιμική “κατάσπαση” του Σε διαστήματος, αλλά στην πραγματικότητα βρίσκεται σε μεγάλη “ανάσπαση” προς τον ουρανό. Έφυγα αργά με τον τρόμο ότι είδα λίγο από το φώς ενός αγίου.

Εγώ πήγαινα στο κελλί του σάν διαγνώστης γιατρός, αλλά πολλές οι φορές που εκείνος έκανε διαγνώσεις για μένα. Θά αναφέρω δύο: Είχα χειρουργηθή από τον καθηγητή κ. Βασ. Γολεμάτη (δύο βουβωνοκήλες ταυτόχρονα) και ενώ ήμουν στή φάση της αναρρώσεως, πήγαμε με τή γυναίκα μου στον Ωρωπό. Δέν ξέρω αν είχε μάθει από φίλους ότι ήμουν χειρουργημένος, αλλά μόλις μπήκαμε με κοίταξε επίμονα για πολλή ώρα στην κοιλιά και μού είπε: “Βλέπω ότι δεξιά έγινε καλή εγχείρηση, αλλά αριστερά αριστοτεχνική’ γιατί περιποιήθηκε τόσο εκεί;”. Η γυναίκα μου μού έκανε νόημα: “Τί λέει ο Γέροντας;”. Δέν είχα πεί ούτε σε εκείνη ούτε σε άλλον ότι ο χειρουργός είχε εφαρμόσει την μέθοδο Soudaïce αριστερά, επειδή ήταν μεγάλη. Ο Γέροντας το “είδε”.

Τόν Δεκέμβριο του 1990 ήμουν στο κρεβάτι με την πολλοστή γαστρορραγία μου. Σέ κάποια στιγμή έντονου προβληματισμού μου αν πρέπη να χειρουργηθώ ή όχι, χτύπησε το τηλέφωνο. Μεταφέρω αυτούσια τα λόγια του Γέροντα: “Αυτές τις μέρες σε επισκέπτομαι συχνά και με το “χάρισμα”, που μού έδωσε ο Θεός ενεργώ θεραπευτικά. Ποτέ δεν είχα μπει στο σπίτι σου τόσες πολλές φορές σε λίγες μέρες.....Κάτι μού λέει να μήν το χειρουργήσης τώρα, αλλά να αλλάξης τρόπο ζωής, να χαλαρώσης. Άφησε το χειρουργείο να το σκεφθούμε αργότερα. Τί κάνω εγώ τώρα το γιατρό στο γιατρό; (γελάει). Νά ξεκουράζεσαι περισσότερο, γιατί σε αγαπάει ο κόσμος. Μού έφαγες τή δόξα (γελάει)”. Φαντάζεσθε πώς ένοιωσα κάτω από αυτή την προστατευτική του παρουσία!

Αγαπούσε τόσο πολύ όλους τούς ανθρώπους που τον πλησίαζαν και, φυσικά, και τούς γιατρούς του, ώστε να ενεργοποιή για μάς το θεραπευτικό χάρισμά του. Όσοι τον πλησίαζαν ανεπιτήδευτα έχουν παρόμοιες εμπειρίες. Πολλές φορές έπαιρνα μαζί μου φιλικά ή συγγενικά πρόσωπα, που εξεπλήσσονταν, όταν άρχιζε να μιλάη για το πρόβλημά τους, χωρίς εγώ να τον ενημερώσω εκ των προτέρων. Κάποια κυρία, φεύγοντας, ήθελε να δώσω όρκο ότι δεν του μίλησα για κείνη πρίν πάμε στον Ωρωπό.

Τό χάρισμά του τον έκανε περισσότερο ευαίσθητο απέναντι στον ανθρώπινο πόνο. Ένα σούρουπο διέκοψαν την καρδιολογική εξέταση οι μοναχές, γιατί έξω είχαν

συγκεντρωθεί πολλοί άνθρωποι και περίμεναν να πάρουν την ευχή του πριν νυχτώση. Βγήκα έξω από το κελλί και οι επισκέπτες φίλησαν απλώς το χέρι του. Ήταν κουρασμένος και δέ μίλησε σε κανέναν. Η τελευταία κυρία βγήκε κλαίγοντας. Όταν ξαναμπήκα βρήκα τον Γέροντα να κλαίη. “Αυτά παθαίνω πάντα, μού είπε. Είδα τώρα αυτή τή μητέρα να τή δέρνη αύριο ο ναρκομανής γιός της, για να του δώση χρήματα. Καί η καημένη ασφαλώς θα σκανδαλίστηκε που έχει τέτοιο πρόβλημα και έφυγε χωρίς βοήθεια... Τί μπορείς εσύ να κάνης , φτωχέ Πορφύριε... Κύριε Ιησού...”. Καί επανέλαβε πολλές φορές ψιθυριστά τή λέξη “Ιησού”.

[Συνεχίζεται]